Пролетарыі ўсіх краін, єднайцеся!

ЗАРА

орган Брэсцкага абкома КП(б)Б і аблвыканкома

№ 178 (250) | Чацвер 6 жніўня 1940 г. | Цана 10 кап.

125

Рашэнні VII Сесіі натхняюць на новыя подвігі

Разам з усім савецкім народам настаўнікі гор. Брэста напоўнены асаблівай радасцю па поваду мудрай знешняй палітыкі нашага ўрада.

Мы, працоўныя Заходняй Беларусі, яшчэ не так даўно самі перажывалі радасныя дні вызвалення.

Цяпер мы маем за сабой амаль год творчай працы, але свежы яшчэ ў памяці галеча, беспрацоўе і закабаленне ў былой панскай Польшчы.

Многія з нас, настаўнікаў, добра знаёмы з беспрацоўем у літоўскіх гарадах, вёсках, нацыянальным і сацыяльным гнётам, літоўскімі турмамі.

Пагэтаму мы радасна перажываем вызваленне прыбалтыйскіх народаў. Працоўныя прыбалтыкі будуць разам з намі цяпер будаваць сацыялізм пад кіраўніцтвам партыі Леніна-Сталіна. Кожная новая прыбыўшая рэспубліка павялічвае магутнасць нашай радзімы, напаўняе радасцю і гордасцю сэрцы працоўных СССР. Перад намі, настаўнікамі, стаяць важныя задачы: растлумачыць рашэнні Сесіі падрастаючаму пакаленню, глыбей укараніць у свядомасць дзяцей і моладзі ўпэўненасць у перамозе сацыялізма, гарачую любоў да нашай партыі і ўрада, да сацыялістычнай радзімы.

Р. Я. Кападоўская,
дырэктар 13 школы.

VII СЕСІЯ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР ПЕРШАГА СКЛІКАННЯ

Дзённік сумеснага пасяджэння Совета Саюза і Совета Нацыянальнасцей 6 жніўня

6 гадзін вечара. Пачынаецца пятае сумеснае пасяджэнне Совета Саюза і Совета Нацыянальнасцей. У парадку дня—абгаварэнне заявы Паўнамоцнай Камісіі Дзяржаўнай Думы Эстоніі. За сталом старшыні — Старшыня Совета Саюза дэпутат **А. А. Андрэеў**, Старшыня Совета Нацыянальнасцей дэпутат **Н. М. Швернік**, намеснікі Старшыні Совета Саюза дэпутаты **Т. Д. Лысенка** і **Усман Юсупаў**, намеснікі Старшыні Совета Нацыянальнасцей дэпутаты **Ч. А. Аслянава** і **М. В. Кулагін**. У ложах — таварышы **І. В. Сталін, В. М. Молатаў, К. Е. Варашылаў, М. І. Калінін, Л. М. Кагановіч, А. І. Мікаян, А. А. Жданаў, Н. С. Хрушчоў, Л. П. Берыя, Г. М. Маленкоў, М. Ф. Шкіратаў, А. Е. Бадаеў, Н. А. Булганін, А. Я. Вышынскі, Н. А. Вазнясенскі, Р. С. Землячка, А. Ф. Горкін** і другія члены Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР і Народныя Камісары. Дэпутаты і госці сустракаюць таварыша Сталіна і яго саратнікаў — кіраўнікоў партыі і ўрада—доўга не змаўкаючай авацыяй.

У зал пасяджэнняў Вярхоўнага Совета СССР уваходзяць члены Паўнамоцнай Камісіі Дзяржаўнай Думы Эстоніі. Яны прынеслі сюды, да трыбуны вярхоўнага ор[illegible] сцягі 1905 і 1917 гадоў, сцягі, пад якімі змагаўся і перамог працоўны народ Эстоніі. Члены Паўнамоцнай Камісіі прынеслі з сабой кнігу—дэкларацыю Дзяржаўнай Думы Эстоніі, упершыню свабодна выразіўшай волю працоўных.

Дэпутаты і госці сустракаюць пасланцоў эстонскага народа гарачай авацыяй, вітаюць у іх асобе ўсіх працоўных Савецкай Эстоніі. Ад імені Паўнамоцнай Камісіі выступае сакратар Цэнтральнага Камітэта комуністычнай партыі Эстоніі тав. І. Лаўрысцін. Комуністычная партыя вяла працоўных Эстоніі ў бой супроць заклятых ворагаў— буржуазна-памешчыцкай плутакратычнай клікі, яна была з працоўнымі ў чорныя дні рэакцыі, яна прывяла іх да перамог. І вось вуснамі прадстаўніка комуністычнай партыі эстонскі народ дэкларыруе зараз сваю волю да замацавання заваяванай перамогі, волю да будаўніцтва новага жыцця ў брацкай сям'і народаў Совецкага Саюза.

Тав. **Лаўрысцін** гаворыць прамову на эстонскай мове. Ён расказвае, у які непраходзімы тупік завяла Эстонію буржуазна-памешчыцкая кліка. Ён разаблачае хваленую „незалежнасць" Эстоніі, паказвае, што „незалежны" эстонскі ўрад быў нічым іншым, як забаўкай у руках імперыялістычных драпежнікаў. Народная гаспадарка Эстоніі была пастаўлена ў поўную залежнасць ад капрызаў заграічных рынкаў. Народная гаспадарка краіны прышла ва ўпадак: бяздзейнічалі заводы і фабрыкі, іржавелі станкі, галадаў беспрацоўны люд. Калі у дарэволюцыйны час на буйных машынабудаўнічых і тэкстыльных прадпрыемствах Эстоніі было занята 36 тысяч рабочых, то ў 1940 годзе было занята толькі 17 тысяч. Лік беспрацоўных дасягнуў гіганцкіх размераў. Рабочыя і інтэлігенцыя былі вымушаны прасіць работу, як міластыню. Сотні дзяцей капаліся на гарадскіх памыйках, вышуквалі сабе якую-небудзь ежу. На шыі народа вісеў многамільённы доўг, які зрабіла эстонская буржуазія, гатовая на ваенную авантуру супроць СССР. За годы гаспадарання буржуазіі Эстонія ператварылася ў паўкаланіяльную краіну. Сялянства задыхалася ад беззямелля, яго душылі падаткі і бясконцыя страты. Тысячы хутароў штогодна прадавалі з малатка. Беднасць і ніш[illegible] эстонскага народа дася[illegible] тастрафічных разме[illegible]

Але народ не м[illegible] вінаваўся. Загнаны [illegible] ...пеў і бурліў рэв[illegible] ...о ўзначал[illegible] ...тыя Эст[illegible]

— Ненавісная буржуазна - памешчыцкая кліка, — прадаўжае тав. Лаўрысцін, — старалася падарваць дружбу паміж народам Эстоніі і народамі СССР — дружбу, якая патрэбна эстонскім працоўным, як паветра, старалася пабудаваць штучную сцяну паміж нашай краінай і вялікім Совецкім Саюзам. Гэта сцяна зараз рухнула. Рэжым, які завёў краіну ў тупік, звергнут. Эстонія стала совецкай, яна павінна ўвайсці ў Саюз Совецкіх Социялістычных Рэспублік — такая адзіная воля нашага народа.

Гэта ўсенароднае патрабаванне натуральна і законамерна. Тав. Лаўрысцін напамінае, што Эстонія звязана з народамі Совецкага Саюза мацнейшымі брацкімі ўзамі сумеснай доўгагадовай барацьбы супроць царскага самаўладства, супроць памешчыкаў і капіталістаў. Дэлегаты і госці горача апладыруюць, калі тав. Лаўрысцін указвае на сцягі, прынесеныя Паўнамоцнай Камісіяй сюды, у зал пасяджэнняў Вярхоўнага Совета СССР.

— Гэтыя сцягі, — гаворыць ён, — з'яўляюцца сімвалам нашай дружбы і сумеснай барацьбы. Пад сенню гэтых сцягаў эстонскія рабочыя ішлі на штурм самаўладства і капіталізма. Яны захоўвалі гэтыя сцягі ў годы панавання рэакцыйнай клікі — як самае каштоўнае і дарагое. Зараз, калі народ перамог, гэтыя сцягі ўноў рэюць над Эстоніяй.

У зале ўзнікае нябачнай, выключнай сілы авацыя, калі тав. Лаўрысцін агалашае здравіцу ў чэсць Совецкай Эстоніі, вял[і]кага Совецкага Саюза, совецкага ўрада і яго главы таварыша Молатава, у чэсць вялікага Сталіна. На мовах народаў СССР раздаюцца ўсхваляваныя прывітанні таварышу Сталіну. Дэпутаты і госці ўстаюць. Грыміць многаразовае „ура".

Старшынствуючы дэпутат Андрэеў запрашае членаў Паўнамоцнай Камісіі Дзяржаўнай Думы Эстоніі заняць месцы сярод дэпутатаў Вярхоўнага Совета СССР. Члены Паўнамоцнай Камісіі садзяцца ў сярэдзіне зала, вітаемыя дружнай авацыяй дэпутатаў і гасцей.

Сесія пераходзіць да абгаварэння заявы Паўнамоцнай Камісіі Дзяржаўнай Думы Эстонскай Совецкай Социялістычнай Рэспублікі.

Старшынствуючы дэпутат Андрэеў прадастаўляе слова члену Паўнамоцнай Камісіі таварышу **Юліяне Тэльман**. Гарачымі і дружнымі апладысментамі сустракаюць дэпутаты і госці яе паяўленне на трыбуне. З уздымам і натхненнем гучыць яе прамова на эстонскай мове.

— Дарагія таварышы, дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР! Ад імені працоўных жанчын Эстонскай Совецкай Социялістычнай Рэспублікі перадаю вам палкае большэвіцкае прывітанне, — гаворыць тав. Тэльман.—Мы, дэлегаты Эстонскай Совецкай Социялістычнай Рэспублікі, прыехалі да вас, каб перадаць просьбу эстонскага народа прыняць нас у вялікую дружную сям'ю народаў Совецкага Саюза.

Значная частка выступлення тав. Тэльман прысвечана расказу аб цяжкім мінулым эстонскага народа, які доўгія годы знаходзіўся пад уладай гвалту і грабяжу, не ведаўшых ніякіх граніц. Эстонская буржуазія ўсяляк скрывала ад народа праўду аб выдатным жыцці ў Совецкім Саюзе.

— Праз калючы дрот, праз турэмныя сцены даходзіла да нас праўда. Вялікія ідэі Маркса-Энгельса-Леніна-Сталіна не ведаюць перашкод! — заяўляе пад апладысменты тав. Тэльман.

Радасным усхваляваннем поўна [illegible]ова тав. Тэльман, калі яна [illegible] аб новым жыцці эстон[illegible] Ад яго імені Юліяна [illegible]о к плячу [illegible] абараняць

любімага бацькі, настаўніка, друга і правадыра Іосіфа Вісарыёнавіча Сталіна.

Грамавым „ура" і ўсхваляванай авацыяй выражаюць дэпутаты і госці свае брацкія пачуцці да эстонскага народа, уступаючага ў магутную сям'ю народаў СССР.

На трыбуну ўзнімаецца член Паўнамоцнай Камісіі Дзяржаўнай Думы Эстоніі тав. **Г. Абельс**. Ён вітае дэпутатаў Вярхоўнага Совета СССР ад імені эстонскага сялянства і яго гістарычнаму лёсу прысвячае сваю прамову. На працягу многіх год эстонскае сялянства цярпела пад прыгнётам памешчыкаў і баронаў. 40 процантаў сялянскіх гаспадарак былі беззямельнымі і малазямельнымі, цягнулі паўгалоднае існаванне. Памешчыкі і кулакі, захапіўшыя ў свае рукі зямлю, жылі за кошт бязлітаснай эксплаатацыі беднаты і батракоў. Эстонскае сялянства, вызваліўшыся пасля Вялікай Кастрычніцкай социялістычнай рэволюцыі ад царскіх даўгоў, зноў папала ў даўгавую кабалу. Яго даўгі складалі больш 140 мільёнаў крон. Гаспадаркі беднейшых сялян прадаваліся за даўгі з малатка, а самі яны вымушаны былі ісці ў батракі.

З аблягчэннем уздыхнула працоўнае сялянства Эстоніі, калі ў краіне ўстаноўлена совецкая ўлада. Пачата работа па надзяленню зямлёй беззямельных і малазямельных сялян. Тав. Абельс выражае ўпэўненасць, што гэта задача будзе паспяхова вырашана пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі Эстоніі і совецкага ўрада.

Пад бурныя апладысменты тав. Абельс перадае гарачую просьбу эстонскага працоўнага народа прыняць Эстонскую ССР у вялікі Саюз Совецкіх Социялістычных Рэспублік.

На трыбуне член Паўнамоцнай Камісіі Дзяржаўнай Думы Эстоніі тав. **М. Юрна**. Ад імені працоўнай інтэлігенцыі Эстоніі ён перадае Вярхоўнаму Совету СССР палкае прывітанне і просьбу аб прыняцці Эстонскай Совецкай Социялістычнай Рэспублікі ў Саюз Совецкіх Социялістычных Рэспублік.

Тав. Юрна гаворыць аб цяжкім паднявольным жыцці эстонскай працоўнай інтэлігенцыі ў годы панавання буржуазна-памешчыцкай плутакратычнай клікі. Голад і беспраўе былі лёсам эстонскай інтэлігенцыі. Для працоўнай моладзі дарога да асветы была закрыта: нават у пачатковых школах адсейвалася да 40 процантаў навучаючыхся, а аб сярэдняй школе няма чаго і гаварыць — большасць дзяцей працоўных не мелі сродкаў плаціць за навучанне. Ва ўніверсітэт-жа пападалі выключна дзеці заможных бацькоў. Нявыказаная радасць і гордасць за свой народ, дастоінства чалавека, пазнаўшага свабоду, гучаць у словах аратара:

— Народная праўда перамагла: народ Эстоніі ведае, што толькі ўступленне ў Совецкі Саюз гарантыруе яму тыя вялікія правы, якія заваявалі грамадзяне СССР— права на працу, права на адпачынак, на асвету, на забеспячэнне ў старасці.

Цёпла было сустрэта выступленне члена Паўнамоцнай Камісіі тав. **Н. Руус**. Ён напамінае, што эстонскія рабочыя, разам з рускім пралетарыятам удзельнічалі ў трох рэволюцыях. Лепшыя сыны большэвіцкай партыі, створанай геніяльнымі правадырамі працоўнага чалавецтва Леніным і Сталіным, выхоўвалі і загартоўвалі эстонскі пралетарыят. Талінскія рабочыя добра памятаюць Старшыню Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР Міхаіла Іванавіча Калініна, які работаў у Таліне і вёў настойлівую рэволюцыйную працу сярод эстонскага пралетарыята.

Гэтыя словы аратара выклікаюць у зале ўсеагульную авацыю. Дэпутаты і госці горача вітаюць тав. Калініна і ў яго асобе—перадавых пралетарыяў - большэвікоў, сваёй самаадданай рэволюцыйнай работай умацава[illegible]ных гістарычныя [illegible] народамі СССР.

— Разам [illegible] ймі рабочымі,— [illegible]ус,— эстонскія [illegible] ў [illegible] ім[illegible] дзяржаў эстон[illegible] захапіла ўладу працоўны народ

увергнула яго ў пучыну голада і эксплаатацыі. Але ніякія старанні буржуазіі не маглі зламіць волі эстонскага народа да вызвалення: гэту волю натхніў вялікі прыклад Совецкага Саюза. Эстонскі рабочы клас астаўся верны свайму авангарду — комуністычнай партыі, высока нясучай сцяг Маркса- Энгельса - Леніна - Сталіна. Буржуазная кліка звергнута. Эстонія стала совецкай. Але эстонскі народ можа замацаваць і ўтрываліць сваю перамогу толькі з дапамогай вялікага совецкага народа. Вось чаму працоўныя Эстоніі аднадушна патрабавалі ўступлення Эстонскай Совецкай Социялістычнай Рэспублікі ў Саюз Совецкіх Социялістычных Рэспублік.

— Пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, — заканчвае сваю прамову тав. Руус, — узброены компасам яго геніяльнага вучэння, наш народ смела пойдзе насустрач цудоўнай будучыні.

Старшынствуючы дэпутат Андрэеў прадастаўляе слова Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Совета Карэла-Фінскай ССР тав. **О. В. Куусінен**. Дэпутаты і госці сустракаюць тав. Куусінен, вернага сына фінскага пралетарыята, настойнага барацьбіта за шчасце і працвітанне карэла-фінскага народа, громкай працяглай авацыяй. Усе ўстаюць. Яго гарачая натхнёная прамова многаразова прарываецца апладысментамі.

— Больш двух дзесяцігоддзяў, —гаворыць тав. Куусінен,—цярпеў эстонскі народ. Але ён ні на мінуту не спыняў барацьбы супроць усіх прыгнятальнікаў. У гэтай барацьбе яго натхняў прыклад Совецкага Саюза, падопор'ем яму служылі звесткі аб поспехах, дасягнутых у краіне социялізма пад кіраўніцтвам партыі, пад кіраўніцтвам вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна.

У адказ на гэтыя словы дэпутаты і госці ўстаюць і наладжваюць магутную авацыю ў чэсць вялікага Сталіна і вызваленага эстонскага народа.

— Эстонская буржуазія,—прадаўжае тав. Куусінен, — як агня баялася народа, спрабавала абманунць яго лжэдэмакратыяй. Але народ раскусіў гэту ўлоўку і павярнуўся спіной да міністраўжулікаў. Тады буржуазія стала на шлях непрыкрытага тэрора. Але народ даведаўся аб вялікай Сталінскай Канстытуцыі і ніякім тэрорам ніякімі праследваннямі не маглі пагасіць у яго грудзях імкненне стаць пад знамя гэтай адзінай дэмакратычнай канстытуцыі. Правячая кліка будавала ўсялякія камбінацыі з замежнымі імперыялістамі, спрабуючы ператварыць Эстонію ў плацдарм для нападу на Совецкі Саюз. Народ не мог больш цярпець, ён скінуў ненавісную плутакратычную кліку.

Эстонскі народ перамог, перамагла геніяльная ленінска-сталінская палітыка дружбы і супрацоўніцтва народаў. Працоўныя Эстоніі прагналі абанкроціўшуюся кліку, згуртаваліс[я] пад сцягам совецкай улады аднадушна патрабавалі ўвахо[дж]ання ў састаў Совецкага Саюза.

Пад бурныя апладысм[ен]ты ўсіх прысутнічаючых тав. Куусінен гаворыць, звяртаючыся да членаў Паўнамоцнай Камісіі Дзяржаўнай Думы Эстоніі:

— Паглядзіце, эстонскія таварышы, на гіганцкія дасягненні Совецкіх Социялістычных Рэспублік. Раскажыце ўсім працоўным Эстоніі аб гэтых поспехах. Раскажыце ў прыватнасці аб нашым карэла-фінскім народзе, які раней па ўзроўню свайго развіцця і культуры стаяў значна ніжэй народа Эстоніі, а зараз займае па пісьменнасці адно з першых месц сярод Совецкіх Рэспублік. Карэла-Фінская ССР—нагляды прыклад таго, як імкнуча развіваюцца народы, як растуць іх вытворчыя сілы, іх культура пад жыватворным сонцам Сталінскай Канстытуцыі.

Па даручэнню совецкага ўрада тав. Куусінен уносіць на разгляданне Сесіі праект закона аб прыняцці Эстонскай Совецкай Социялістычнай Рэспублікі ў Саюз Совецкіх Социялістычных Рэспублік.

Дэпутаты і госці сустракаюць галасаваны тав. Куусінен праект закона доўга не змаўкаючай авацыяй.

Старшынствуючы дэпутат Андрэеў ставіць гэты праект на галасаванне. Галасаванне вытвараецца раздзельна па Палатах. Дэпутат Андрэеў аб'яўляе:

— Таварышы дэпутаты! Закон аб прыняцці Эстонскай Совецкай Социялістычнай Рэспублікі ў Саюз Совецкіх Социялістычных Рэспублік прыняят Вярхоўным Советам аднагалосна.

У адказ на гэтыя словы ўзнікае авацыя нябачнай сілы. Усе прысутнічаючыя ўстаюць з сваіх месц, усхвалявана вітаючы новых членаў брацкай сям'і народаў СССР.

— Совецкай Эстоніі—„ура"! — раздаецца з залы.

Члены Паўнамоцнай Камісіі Дзяржаўнай Думы Эстоніі адказваюць прывітальным воклічам:

— Няхай [ж]ыве Совецкі Саюз!

Больш 15 [м]інут працягваецца авацыя. На м[о]вах народаў СССР — на рускай, украінскай, узбекскай, тадж[ы]кскай, грузінскай, эстонскай і другіх — дэпутаты і госці агалашаюць здравіцу ў чэсць [в]ялікага Сталіна, ў чэсць совецкага ўрада і яго главы таварыша Молатава, ў чэсць нерушымай дружбы народаў СССР, у чэсць новых членаў брацкай сям'і совецкіх народаў — працоўных Бесараб[іі], Паўночнай Буковіны, Літвы, Латвіі, Эстоніі. У адзіным парыв[е] дэпутаты і госці запяваю[ць] „Інтэрнацыянал" — велічны гі[мн] барацьбы і перамогі рабоч[ага] класа.

На гэтым заканчваецца п[ят]ае сумеснае пасяджэнне Сов[ета] Саюза і Совета Нацыянальн[асцей]. (Т[АСС]).

Прамова члена Паўнамоцнай Камісіі Дзяржаўнай [Думы] Эстонскай Рэспублікі тав. ЮЛІЯНЫ ТЭЛЬМАН

ПРАМОВА БЫЛА СКАЗАНА НА ЭСТОНСКАЙ МОВЕ

Дарагія таварышы, дэпутаты Вярхоўнага Совета Саюза Социялістычных Рэспублік! Ад імя пра[цо]ўных [illegible] Эстонскай Со[illegible] [illegible]лу-блікі перада[ю] [illegible], пралетарскае прывітанне. (**Бурныя, працяглыя апладысменты**). Мы, дэлегаты Эстонскай Совецкай Социялістычнай Рэспублікі, прыехалі да вас, каб перадаць просьбу эстонскага народа аб прыняцці нас у вялікую дружную сям'ю народаў Совецкага Саюза. (**Апладысменты**).

Мы прыехалі к вам з краіны, дзе 20 з лішнім год улада гвалту і грабяжу не ведала ніякіх граніц, з краіны, дзе буржуазныя нацыяналісты распальвалі варожасць і розні паміж насельніцтвам Эстоніі і прымушалі нас жыць у цемнаце, нястачы і голадзе.

Асабліва цяжкім было становішча жанчыны ў капіталістычнай Эстоніі. Працоўная жанчына Эстоніі была ўдвайне эксплаатавана, як паўсюды, дзе яшчэ знаходзіцца ва ўладзе капітал.

Як ні стараўся другі рэакцыйны ўрад калючым дротам укрыць ад нашага погляду цудоўную карціну росквіту і прагрэсу Саюза Совецкіх Социялістычных Рэспублік, як ні стараліся прыгнятаць нас высылкай і турмой за тое, што мы расказвалі нашаму народу праўду аб Совецкім Саюзе, але ўсё-ж ніякая сіла не ў магчымасці была перашкодзіць праімкненню вялікіх ідэй чалавецтва і праз гэты калючы дрот, праз тоўстыя турэмныя сцены яны дайшлі да нас, бо ўсё жывое, здольнае развівацца і мацнець, знаходзіць дарогу і праз жалезную сцяну. Вялікія ідэі Маркса-Энгельса-Леніна-Сталіна не знаюць ніякіх перашкод. (**Працяглыя апладысменты**).

Для эстонскай працоўнай жанчыны Совецкі Саюз быў заўсёды вялікім ідэалам.

Буржуазная дэмакратыя толькі на словах абвяшчала роўнапраўе мужчын і жанчын. Жанчыны не дапускаліся да кіруючых пастоў у дзяржаўным апараце. У нас не было ніводнай жанчыны-дэпутата Думы альбо суддзі, альбо кіраўніка прамысловага прадпрыемства. У гэты ж час дазвалялася выкарыстоўваць жанчын на цяжкай фізічнай рабоце, але і там яе праца аплачвалася яшчэ ніжэй і без таго нізкага заработка мужчыны. Аб сапраўднай ахове мацярынства ў Эстоніі не было і мовы. Працоўная маці і яе дзіця былі кінуты на волю лёсу і не дзіўна, што смяротнасць дзяцей у Эстоніі дасягала пагражаючага процанта. Насельніцтва Эстоніі не павялічвалася. Цяжарных жанчын звальнялі з работы, асуджалі іх на ўсе цяжкасці і нястачы беспрацоўных. Многалікім сем'ям домаўласнікі не здавалі кватэр.

Домагаспадары без сумнення выганялі са сваіх дамоў тых жыхароў, у якіх павялічвалася сямейства. Дзіцячых садоў і прытулкаў было вельмі мала, ды і тыя былі дрэнна абсталяваны. На адну выхавальніцу прыпадала па 50—60 дзяцей. З дзецьмі абыходзіліся горш, чым з катаржнік[амі]. Пагэтаму не дзіўна, што дзе[ці] ў прытулках, дасягнуўшы [illegible] не ўмелі нават [illegible] [На пра]цягу апошняга месяца станов[ішча] працоўнай жанчыны Эстоніі з[наўна] па палепшылася. У папяре[днім] парламенце, выбраным па ў[казцы] кіруючай клікі, не было ніводнай жанчыны. У новым складзе парламента—7 жанчын. Міністэрствам социяльнага забеспячэння праведзены неабходныя мерапрыемствы па ахове мацярынства і дзяцей, арганізаваны дзіцячыя сады і яслі пры фабрыках, і ў гэтай справе мы запазычылі вопыт Совецкага Саюза, як і ў будучым будзем апірацца на вопыт народаў СССР.

У цесным саюзе з радзі[май] працоўных усяго свету—Совецкім Саюзам—мы агульнымі сіламі па[] будуем на сваёй зямлі шчаслівае жыццё.

Мы, працоўныя жанчыны, ведаем, што, толькі кіруючыся навукай марксізма-ленінізма, мы можам мацаваць нашы сілы. У нас многа працы ўпераздзе — дагнаць вас, грамадзяне Саюза Совецкіх Социялістычных Рэспублік, нагнаць згубленае. Мы заяўляем вам, што, прыняўшы нас у сваю сям'ю, вам не прыдзецца чырванець за нас. Калі пры капіталістычным ярме мы стойка выносілі лішэнні і загартаваліся духам, то цяпер, калі шлях перад намі просты і шырокі, калі мэта наша ясна, мы ўдзесяцярым нашы веды і сілы, навучымся страляць па-варашылаўскі, і рука аб руку, плячо ў плячо мы будзем абараняць граніцы Саюза Совецкіх Социялістычных Рэспублік. (**Працяглыя апладысменты**).

Няхай жывуць вызваленыя жанчыны Эстонскай Совецкай Социялістычнай Рэспублікі. (**Працяглыя апладысменты**).

Няхай жыве непарушная дружба народаў вялікага Совецкага Саюза. (**Бурныя апладысменты**).

Няхай жыве доблесная Чырвоная Армія, верная абаронца рубяжоў Социялістычнай Радзімы. (**Бурныя апладысменты**)

Няхай жыве глава Совецкага ўрада тав. Молатаў. (**Бурныя апладысменты. Усе ўстаюць**).

Няхай жыве бацька, наш настаўнік і любімы правадыр працоўных Іосіф Вісарыёнавіч Сталін. (**Бурныя працяглыя апладысменты. Усе ўстаюць. Авацыя ў чэсць таварыша Сталіна**).

У Народным Камісарыяце Знешняга Гандлю

6 жніўня 1940 года адбыўся абмен пісем паміж Народным Камісарам Знешняга Гандлю СССР тав. А. І. Мікаянам і паверачым у справах ЗША ў Маскве панам Вальтэрам Торстон аб прадаўжэнні сапраўднага паміж СССР і ЗША гандлёвага пагаднення тэрмінам на адзін год да 6 жніўня 1941 года.

(ТАСС).

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

У абкоме КП(б)Б

Днямі бюро абкома КП(б)Б заслухала даклад старшыні аргбюро аблмногапромсаюза таварыша Гіскіна аб рабоце прамысловых арцеляў па вобласці і выкананні [illegible] па вырабу тавараў шырокага спажывання.

План [illegible] многапромсаюза [illegible] паўгоддзе выканаў на [illegible] — выпушчана прадукцыі [illegible] мільёнаў 927 тысяч рублёў. Аднак гэты план заніжан, бо ён зыходзіў з колькасці арцеляў, якая была на 1 студзеня 1940 г. А зараз колькасць арцеляў павялічылася амаль у два разы. План-жа аблвыканкома выканан толькі на [illegible],4 процанта.

Многапромсаюз недастаткова вёў барацьбу за выпуск тавараў шырокага спажывання: галантарэі, галаўных убораў, прадметаў хатняга ўжытку, скабяных вырабаў, сельскагаспадарчага інвентара і інш. Аргбюро не выканала рашэння бюро абкома ад 19 студзеня аб арганізацыі арцеляў па выпуску тавараў шырокага спажывання на базе мясцовай сыравіны і адыходаў.

Сярод членаў арцеляў слаба разгорнута барацьба за якасць выпускаемай прадукцыі. Арцель „Сацыялістычная праца" (Кобрын) выпусціла 360 касцюмаў, якія забракаваны гандлюючымі арганізацыямі. Касцюмы прышлося перашываць. Брэсцкая арцель „[illegible] металіст" таксама вельмі часта перарабляе сваю прадукцыю. Бракаробы не нясуць матэрыяльнай адказнасці за выпуск недобраякаснай прадукцыі.

Ва многіх арцелях мае месца грубае парушэнне прэйскурантных цэн на швейныя, трыкатажныя, шавецкія і кавальскія вырабы. Швейная арцель „Новы шлях" за палiтоў плаціла замест 45 рублёў узяла 80. Шавецкая арцель „17 верасня" таксама брала за рамонт абутку больш, чым належала.

Палітыка-масавая выхаваўчая работа ў арцелях знаходзіцца на нізкім узроўні. Асабліва гэта адносіцца ў раёнах. Сацыялістычнае спаборніцтва і стаханаўскі рух разгорнуты слаба. Стаханаўцы не папулярызуюць, не перадаюць іх вопыта ўсёй масе рабочых.

У кіраўніцтве многапромсаюза [illegible] тэндэнцыя выканаць план у першую чаргу ў сумарным выражэннях, а не па асартыменту тавараў. Некаторыя кіраўнікі арцеляў праяўляюць шкодную тэндэнцыю, якая заключаецца ў імкненні вырабляць такую прадукцыю, якую лягчэй вырабляць, не лічачыся з інтарэсамі і запатрабаваннямі шырокіх мас працоўных.

У арцелях груба парушаецца ўнутрыкааператыўная дэмакратыя. Дрэнна работаюць рэвізійныя камісіі.

Бюро абкома абавязала тав. Гіскіна выканаць даведзены аблвыканкомам план па вырабу тавараў шырокага спажывання як па асартыменту, так і сумарна, усямерна арганізуючы і развіваючы новыя віды вытворчасці па выпуску прадметаў масавага попыту, скарыстоўваючы мясцовыя рэсурсы і адыходы.

Бюро абкома ўказала таварышу Гіскіну на недапушчальнасць вырабу арцелямі нядобраякасных тавараў і абавязала прыняць меры супроць бракаробаў.

Аргбюро і таварышу Гіскіну прапанавана ў месячны тэрмін перагледзець калькуляцыю сабекошту па чорных скабяных вырабах, сельгасінвентару, трыкатажу, дабіваючыся зніжэння накладных і вытворчых расходаў шляхам увядзення малай механізацыі, правільнай арганізацыі працы.

Бюро абкома прапанавала тав. Гіскіну цалкам асвоіць увелімітныя капіталаўкладанні на 1940 год у суме 1,5 мільёна рублёў і звярнуць увагу на арганізацыю цэлега-калёснай, кавальскай і харчовай вытворчасці. Бюро абавязала райкомы партыі ўзяць пад свой асабісты кантроль работу прамысловых арцеляў і аказаць дапамогу ў арганізацыі масавай работы ў арцелях, разгортванню сацыялістычнага спаборніцтва і стаханаўскага руху.

Райкомам КП(б)Б прапанована ўзмацніць [illegible] прамысловыя [illegible] чна [illegible] аб выпуску [illegible].

Канкрэтна і па-дзелавому кіраваць работай камісій

Штат апарата Камянецкага райкома комсамола скарочан да мінімума. Пры райкоме створана 4 сталых камісіі. Камісіі, праўда з вялікім спазненнем, склалі планы работы. Фармальна перабудова работы ў адпаведнасці з рашэннямі XI пленума ЦК ВЛКСМ праведзена.

У рэзультаце стварэння пры райкоме сталых камісій да работы кіруючых органаў прышоў новы малады комсамольскі актыў. Работу гэтага актыва, усю яго кіпучую маладую энергію трэба накіраваць у правільнае русла. А гэтага кіраўніцтва пакуль што няма. Адсутнасць канкрэтнага і дзелавога кіраўніцтва работай камісій прывяла да таго, што свае планы камісіі склалі без уліку штодзённых запатрабаванняў шырокіх мас комсамольцаў і моладзі. Планы маюць вельмі многа істотных недахопаў.

Першы і асноўны недахоп планаў — неканкрэтнасць. У плане работы камісіі па агітацыйна-прапагандысцкай рабоце запісана: „Арганізаваць гурткі па вывучэнню кніг „Наша радзіма" і „СССР і краіны капіталізма" ў калгасах імені Молатава і імені Варашылава". Патрэбнае і каштоўнае мерапрыемства. Але камісія выпусціла з-пад увагі такую важную дэталь, як указаць тэрміны арганізацыі гэтых гурткоў.

Неканкрэтнасць і агульнасць чырвонай ніткай праходзяць і праз планы іншых камісій. Камісія па культурна-масавай рабоце намеціла арганізаваць два драматычныя гурткі. А дзе павінны быць яны арганізаваны, хто адказвае за іх арганізацыю, у плане не запісана. У рэзультаце такой неканкрэтнасці каштоўнае і патрэбнае мерапрыемства застаецца толькі на паперы. Яшчэ больш выпукла бачна неканкрэтнасць у плане работы камісіі па ваенна-фізкультурнай рабоце. Камісія ў сваім плане запісала: „Стварыць гурткі ППХА і ГПА да 25 ліпеня". Не цяжка зразумець, што такая агульная пастаноўка пытання нікому ніякай карысці не дае.

Другі і не менш важны недахоп планаў—гэта тое, што камісіі намячаюць вялікія і вельмі важныя мерапрыемствы і мяркуюць іх выканаць за адзін прысест. Вось характэрны прыклад. Камісія па агітацыйна-прапагандысцкай рабоце намеціла такое мерапрыемства: праверыць комсамольцаў, як яны працуюць над вывучэннем „Кароткага курса гісторыі ВКП(б)". Праверку даручана зрабіць члену камісіі тав. Місякову.

Безумоўна, што праверыць усю комсамольскую арганізацыю раёна за адзін прысест аднаму Місякову не пад сілу, хаця-б ён і стараўся з усіх сіл зрабіць гэта. Такая праверка ператворыцца ў пустую фармальнасць і карысці не прынясе.

Кідаецца ў вочы і той недахоп, што камісіі пры складанні планаў не ўлічваюць запатрабаванняў комсамольцаў і моладзі. Камісія па агітацыйна - прапагандысцкай рабоце ўключыла ў план такі пункт: правесці тэарэтычнае субяседванне па VI раздзелу гісторыі партыі. Мы спыталіся ў старшыні камісіі тав. Несцярэва, чаму іменна субяседванне намечана правесці па VI раздзелу?

— А так сабе, рашылі правесці па шостаму, — адказаў ён. Між тым у комсамольскай арганізацыі раёна ёсць нямала комсамольцаў, якія толькі што прыступілі да вывучэння гісторыі партыі, а ёсць і такія, якія ўжо заканчваюць работу над вывучэннем „Кароткага курса гісторыі ВКП(б)". Камісіі-б належала ўлічыць гэту асаблівасць і правесці тэарэтычнае субяседванне па таму раздзелу, над якім зараз працуе большасць комсамольцаў.

Ні адна з камісій не ўключыла ў свой план падрыхтоўку якога-небудзь актуальнага пытання для пастаноўкі яго на абгаварэнне бюро або пленума райкома. А гэта кожная камісія абавязана шырока практыкаваць.

Недахопы першых планаў работы камісій павінен улічыць райком комсамола. Камісіям пры складанні планаў трэба намячаць канкрэтныя мерапрыемствы з улікам мясцовых магчымасцей і запатрабаванняў комсамольцаў і моладзі. Неабходна, каб у планах былі ўказаны тэрміны і вылучаны адказныя за выкананне намечаных мерапрыемстваў. Абавязак райкома комсамола — канкрэтна, па-дзелавому і штодзённа кіраваць работай камісій.

Ал. Махнач.

Таварыскае субяседванне па матэрыялах V главы „Кароткага курса гісторыі ВКП(б)" у партыйным кабінеце Сталінскага раёна г. Магнітагорска.

Комсамолкі-выдатніцы лётнай падрыхтоўкі Мінскага аэраклуба ім. Молакава Оля Кухта — студэнтка 2-га курса пединстытута і Вера Еўстаф'ева —вучаніца 10 класа 18 сярэдняй школы.

Фота Якубовіча. (Фотохроніка БЕЛТА).

РАЗГОРТВАЕМ АБАРОННУЮ РАБОТУ

Вялікую ўвагу абароннай рабоце ўдзяліла Бярозаўская раённая партыйная канферэнцыя. Яна намеціла рад канкрэтных мерапрыемстваў у гэтай галіне.

За мінулы час пасля канферэнцыі значна вырасла ў раёне арганізацыя Асоавіяхіма і Чырвонага Крыжа. Калі да канферэнцыі ў раёне налічвалася 7 пярвічных арганізацый Асоавіяхіма з ахопам членствам 131 чалавека, то на 1 ліпеня ўжо было 24 арганізацый Асоавіяхіма, у якіх налічваецца 655 чалавек. Усе члены Асоавіяхіма ў гуртках вывучаюць справу супроцьпаветранай і хімічнай абароны.

У пярвічнай арганізацыі Асоавіяхіма пажарнай каманды зроблен выпуск значкістаў ГСА (Гатоў да санітарнай абароны). З 28 чалавек 15 атрымалі выдатныя адзнакі, 12 чалавек—добрыя. Кіраўнік гуртка таварыш Папова многа папрацавала ў гэтай галіне, за што ёй вынесена падзяка.

Добра працуе арганізацыя Асоавіяхіма Блудненскага сельскага савета (старшыня [illegible]). За кароткі тэрмін арганізацыя вырасла да 45 чалавек, тут-жа працуюць 2 гурткі ППХА. У пярвічнай арганізацыі калгаса „Зара" (старшыня таварыш Галенка) налічваецца 25 значкістаў ГСА. Тут працуе гурток ППХА і варашылаўскіх коннікаў. Не адстаюць у рабоце арганізацыі пры пошце і пры беларускай школе.

Але ёсць і такія арганізацыі, дзе работа пастаўлена слаба. Да іх адносіцца гарпо (старшыня пярвічнай арганізацыі таварыш Гардзейчык) і другія. Тут дрэнна пастаўлена масава-абаронная работа. Не ўсе комуністы і комсамольцы прымаюць удзел у масава-абароннай рабоце. Толькі 25 процантаў комуністаў з ўсёй арганізацыі і 34,5 процанта комсамольцаў з'яўляюцца членамі Асоавіяхіма. Яшчэ не ва ўсіх сельскіх саветах ёсць пярвічныя арганізацыі.

Вялікім тормазам у рабоце з'яўляецца тое, што да гэтага часу ні раённы совет Асоавіяхіма, ні раённы камітэт Чырвонага Крыжа не маюць свайго памяшкання. Старшыня райвыканкома тав. Кухарэнка памяшканне гэтых арганізацый аддаў пад сталовую.

Мы не [illegible] неабходнымі матэрыяламі па разгортванню масава-абароннай работы.

Марухнік,
загадчык ваеннага аддзела Бярозаўскага РК КП(б) Б.

Уступаюць у рады МОПР

У вёсцы Долкі, Ружанскага раёна, арганізавалася ячэйка МОПР. Сяляне ўступаюць у гэтую арганізацыю, якая налічвае ўжо 80 членаў; сярод іх 14 жанчын. Мопраўцы ахвотна плацяць членскія ўзносы—за другі квартал пастуціла 150 рублёў.

Дапамагае ў рабоце створаны ў вёсцы драматычны гурток. Апошні падрыхтаваў п'есу, арганізаваны 2 платныя пастаноўкі ў вёсках Долкі і Варанолавіч. Сродкі ў суме 140 рублёў здадзены ў карысць МОПР.

В. С. Пракапеня.

Наладзіць медыцынскую дапамогу

Недалёка ад горада Брэста на левым беразе Мухаўца знаходзіцца прадмесце Валынка. Рабочыя, пражываючыя тут, працуюць у Брэсце. Але калі хто з гэтых рабочых захварэе,то лячэбныя ўстановы Брэста адмаўляюцца лячыць, спасылаючыся на тое, што на Валынцы ёсць свой урач. Праўда, урач ёсць, але ён працуе толькі да 2 гадзін дня, а рабочы канчае работу ў 6 гадзін.

У выхадныя дні здараецца, што неабходна хуткая дапамога, а на месцы яе няма.

Майнштэйн

Акадэмік Н. М. НІКОЛЬСКІ

ПАЧАТАК І КАНЕЦ РЭЛІГІІ

Прапагандысты і агітатары ў сваіх выступленнях на нарадах і ў радзе пісем просяць даць у газеце рад папулярна-навуковых артыкулаў аб паходжанні рэлігіі і яе сутнасці.

Ідучы насустрач гэтым патрабаванням, рэдакцыя звярнулася з просьбай да акадэміка Нікольскага напісаць для нашай газеты на гэтую тэму артыкул, пачатак якога мы змяшчаем у сённяшнім нумары.

Просьба да нашых чытачоў прыслаць у рэдакцыю свае водгукі аб гэтым артыкуле.

РЭДАКЦЫЯ.

Многія вякі існуе рэлігія. Многія вякі людзі маліліся і моляцца багам, чакаючы ад іх дапамогі ў бядзе, здароўя і шчасця ў жыцці. Многія вякі рэлігія ашуквала людзей, асабліва працоўных. Колькі ні маліліся людзі богу, як ні стараліся выконваць усялякія нібыта цудоўныя абрады, жыццё не палепшалася — год за годам беднякі ўсё больш гнулі спіну ў непасільнай рабоце на багатых, усё так-жа галадалі, ўсё так-жа хварэлі і паміралі ў жабрацтве і рабстве. „Бог жыве сабе на небе і не думае аб хлебе",— гаварылі беларускія беднякі і дадавалі: „у бога многа, але не для нас. За тым і бог, хто бедака перамог".

Паны і папы заўсёды імкнуліся падтрымліваць веру ў бога. Яны баяліся, што калі сяляне і рабочыя перастануць верыць у бога і ў яго дапамогу, то ўзнімуцца яны супроць сваіх прыгнятальнікаў і катаў і сваёй рукой завоююць сабе шчасце. Таму паны і папы даказвалі працоўнаму народу, нібыта „не ўсіх бог роўна дзеліць, у аднаго возьме, а другому дасць". Яны пужалі, што калі абяздоленыя людзі будуць наракаць на такое размяркаванне шчасця і няшчасця, то толькі разгневаюць бога і паклікаюць на сваю галаву божаскую [illegible] ца, у канцы канцоў напэўна бог пачуе — „боска ласка дасць нам хлеба і мяска". А калі і не прыдзе шчасце у гэтым жыцці, таксама не бяда. Паны і папы запэўнялі і запэўняюць, што гэтае жыццё часовае, а вось пасля смерці жыццё будзе вечнае. Тады быццам-бы і распачнецца сапраўднае жыццё. Хто верыў у бога, маліўся і цярпеў, той пасля смерці пападзе ў рай, а хто грашыў, гнявіў бога непакорнасцю і бунтамі, той пападзе ў пекла, дзе вечна будуць яго мучыць чэрці.

Папы і паны вучаць, нібыта рэлігія заўсёды існавала і вечна будзе існаваць. Яны гавораць, што рэлігія нібыта такая-ж прыродная ўласнасць чалавека, як напрыклад зрок, слух, ці патрэба есці і піць. Яны запэўняюць, што няма ні аднаго народа, у якога не было-б рэлігіі.

Такімі пропаведзямі папы і паны стараюцца захаваць рэлігію, падтрымаць у народзе страх перад богам. Але цяпер гэтыя пропаведзі ў нас, у Совецкім Саюзе, ужо не маюць уплыву. Дваццаць тры год існуе Совецкі Саюз, пабудаваўшы шчасце працоўных без бога, а барацьбой і працай самых народаў СССР. Народы Совецкага Саюза знішчылі ўладу капіталістаў і памешчыкаў і назаўсёды вы[illegible]

[illegible]

бы за сваё вызваленне і служыў на карысць толькі іх эксплаататарам. Толькі нязначная частка насельніцтва СССР яшчэ верыць у бога. А пераважная маса працоўных пакончыла з гэтым. Калгаснікі Совецкай Беларусі спяваюць:

Мы цяпер жыццё пазналі
І не клонімся багам!
Нас прывёў таварыш Сталін
К ясным, светлым шчасця дням!

Жыццё выкрыла папоўскую хлусню, нібыта без рэлігіі жыць нельга і што рэлігія будзе існаваць вечна. Але ёсць яшчэ ў нашым Саюзе невялікі процант людзей, якія вераць у папоўскія казкі. А ў заходніх абласцях БССР такіх людзей яшчэ многа. Працоўныя заходніх абласцей БССР з найвялікшай радасцю будуюць сваё новае жыццё. Але гэтаму будаўніцтву перашкаджае яшчэ рэлігійны дурман, які ўсяляк стараюцца падтрымліваць папы, ксяндзы і равіны. З панамі і капіталістамі працоўныя заходніх абласцей хутка справіліся пры дапамозе доблеснай Чырвонай Арміі. Але з верай у бога, са звычнымі рэлігійнымі абрадамі нельга расправіцца так проста. Для гэтага патрэбна настойлівая, цярплівая палітычная і культурная работа ў масах.

Жыццё вучыць, што без рэлігіі можна жыць і жыць добра. Аб гэтым-жа гаворыць і сапраўдная навука. Былі і ёсць вучоныя, якія вывучалі гісторыю рэлігіі, пачынаючы ад самых старажытных часаў да нашых дзён. Вялікія настаўнікі і правадыры працоўных усяго свету Маркс, Энгельс, Ленін і Сталін былі вялікімі вучонымі. Яны многа займаліся гісторыяй рэлігіі і даказалі, што рэлігія зусім не „прыроджана" чалавеку. Рэлігія створана людзьмі. Як усё [illegible]

[illegible] садзейнічалі ўзнікненню рэлігіі. Гэтыя ўмовы, спрыяючыя для існавання рэлігіі, захавалі сваё дзеянне на працягу многіх тысячагоддзяў. Цяпер гэтыя ўмовы пачынаюць знікаць. Яны ўжо зніклі ў Совецкім Саюзе і разам з гэтым у СССР знікае і рэлігія. У недалёкай будучыні гэтыя ўмовы знікнуць і ва ўсім свеце і тады **прыдзе канец рэлігіі паўсюды.** Тады ўсе людзі стануць безрэлігійнымі, як гэта было да ўзнікнення рэлігіі.

Асновапаложнікі марксізма-ленінізма даказалі гэтае палажэнне пасля глыбокага дасканалага вывучэння гісторыі чалавецтва. Яны вывучалі археалогію — навуку, якая адшукоўвае пад зямлёй рэшткі старажытных людскіх паселішчаў, прылады і іншыя рэчы, якімі карысталіся старажытныя людзі ў сваім быту. Яны вывучалі народныя паданні, песні і быліны, у якіх захаваліся ўспаміны аб тым далёкім мінулым, калі людзі яшчэ не ўмелі пісаць. Яны вывучалі народныя абрады і вераванні, вывучалі хрысціянства, іудейства, іслам. Таму кожнае слова асновапаложнікаў марксізма аб рэлігіі цвёрда і прадумана, аснавана на дакладна ўстаноўленых гістарычных фактах. З поглядамі Маркса, Энгельса, Леніна і Сталіна вымушаны згадзіцца таксама многія чэсныя вучоныя, якія не лічаць сябе марксістамі.

Ад самых першых часоў існавання людзей на зямлі, археолагі не знайшлі ніякіх астаткаў, акрамя касцей чалавека. Гэта зразумела, бо самыя першыя людзі яшчэ не ўмелі рабіць прылад і карысталіся пры паляванні толькі падоб[illegible] на зямлі ка[illegible] і адламан[illegible] Прайшло [illegible]

[illegible] дзень ад Аўстраліі. Тагачасныя тасманійцы ўмелі ўжо рабіць каменныя прылады, але гэта былі самыя грубыя прылады, такія-ж, якімі карысталіся людзі самага даўняга каменнага веку. Як апавядаюць падарожнікі, **у тагачасных тасманійцаў не было ні рэлігійных вераванняў, ні рэлігійных абрадаў.** У канцы XIX века ў лясах вострава Суматры было знойдзена племя дзікіх ці вандруючых кубу, якія яшчэ карысталіся толькі драўлянымі прыладамі, жылі збіраннем пладоў, карэнняў і лоўляй дробнай жывёлы, мелі толькі выпадковыя шлюбныя сувязі. У гэтых кубу таксама не аказалася ніякіх рэлігійных уяўленняў і абрадаў, акрамя смутнага страху перад трупамі. Гэтыя факты з поўнай відавочнасцю паказваюць, што рэлігія зусім не з'явілася адначасова са з'яўленнем людзей. **Прайшлі сотні тысяч год, раней чым у свядомасці людзей з'явіліся першыя ўяўленні аб цудоўных прадметах, звышнатуральных істотах і з'явіліся першыя рэлігійныя абрады.**

Як піша Энгельс, „рэлігія ўзнікла ў самыя першабытныя часы з самых цёмных першабытных уяўленняў людзей аб сваёй уласнай і аб знешняй прыродзе" (Энгельс — „Людвіг Фейербах", 1931 г. стар. 75). Людзі тады былі бяссільны ў барацьбе з прыродай; прырода прадстаўлялася людзям як зусім чужая, усемагутная сіла, перад якой людзі былі бездапаможны, як жывёла; сілы прыроды ўяўляліся першаб[illegible] му чалавеку нечым ц[illegible] таямнічым, пада[illegible] не людзі ўла[illegible] родай, [illegible] над лю[illegible] прыро[illegible] прыр[illegible]

вуць, як чалавек, адчуваюць і думаюць як чалавек; але яны нібыта ва многа раз мацней чалавека, валодаюць „дзіўнай", „цудоўнай" сілай. Гэтыя скажоныя ўяўленні аб прыродзе можна лічыць першымі рэлігійнымі ўяўленнямі.

Першай з'явай прыроды, якім першабытныя людзі сталі прыпісваць звышнатуральную сілу, былі некаторыя неадушаўлёныя прадметы. Культ (пакланенне) некаторым неадушаўлёным прадметам з першабытных часоў захоўваецца да нашых дзён ва ўсіх рэлігіях. Навука аб рэлігіі называе такія неадушаўлёныя прадметы культа **фетышамі**, а першую самую грубую форму рэлігіі **фетышызмам** (гл. Маркса, Тв., т. I, выд. 1938 г. стар. 180). Першымі фетышамі былі, трэба думаць, камні, іменна тыя каменныя прылады (ударнікі), якімі першабытны паляўнічы забіваў сваю ахвяру. Першабытны паляўнічы прыпісваў сілу ўдара каменям не таму штуршку, які камень атрымаў ад рукі чалавека, а самому каменю: чалавек дае каменю нібыта толькі напрамак, а ляціць, ударае, раніць, забівае нібыта сам камень, падобна жывой істоце. Шанаванне старых крэмнявых прылад доўга захоўвалася ў розных народаў; старажытныя каменныя прылады пад назвай „грамнічных стрэл" ушаноўваліся яшчэ нядаўна ў беларускіх вёсках нібыта за іх лячэбную сілу. Вельмі старым [illegible] быў таксама агонь. [illegible] дзі баяліся агня, як [illegible] ілы, а потым, калі [illegible] ім карыстацца, сталі [illegible] онь таксама з[illegible] яго [illegible] ю і ачы [illegible] ль[illegible] люда [illegible]

На Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы.
Група калгаснікаў Поразаўскага раёна, Брэсцкай вобласці, ля ўвахода ў павільён „Ленинград и Северо-Восток".
(Фота-кліша ТАСС)

УРАЖАННІ АБ ВЫСТАЎЦЫ

Мне выпала вялікае шчасце быць экскурсантам Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі. Пабываць у Маскве, убачыць чырвоную сталіцу, дзе жыве і працуе [...]ш родны бацька і мудры настаўнік вялікі Сталін, было маёй заветнай марай.

І вось, я прыехаў у Маскву. Колькі радасці і хвалюючых перажыванняў! У былой панскай Польшчы нам на кожным кроку хлусілі аб Савецкім Саюзе. Нам не гаварылі праўды аб краіне сацыялізма. У гэтым пераконваешся, калі праходзіш па павільёнах выстаўкі.

У Маскве нас, экскурсантаў, сустрэлі вельмі прыветліва. З першых-жа крокаў кідаецца ў вочы высокая культура [...] насельніцтва.

На выстаўцы сабраны і адлюстраваны дасягненні перадавіков сацыялістычнай вёскі—калгасаў, машына-трактарных станцый і саўгасаў. Паказан іх багаты вопыт барацьбы за высокі ўраджай і высокапрадукцыйную жывёлагадоўлю. Асабліва прыемнае і раданае ўражанне зрабіў на мяне павільён „Механізацыя". Тут паказаны навейшыя сельска-гаспадарчыя машыны, якімі ўзброена наша буйная сацыялістычная сельская гаспадарка.

У павільёне „Жывёлагадоўля" я бачыў кароў. Кожная з іх дае ў суткі 30 — 50 літраў малака. [Т]ам-жа паказаны авечкі. Ад кожнай авечкі калгаснікі настрыгаюць у год па 13 і больш кілаграмаў воўны.

Павільён „Зярно" нагляднa паказвае, якіх вялікіх ураджаяў дабілася калгаснае сялянства сваёй стаханаўскай работай і прымяненнем правільнай агратэхнікі на сацыялістычных палях.

Акрамя наведвання выстаўкі мы пабывалі ў маўзалеі і музеі Уладзіміра Ільіча Леніна, у метро, парку культуры і адпачынку імені Горкага.

С. І. Мотуз.

М. Поразава.

АБМАЛОТ НЕ АРГАНІЗАВАН

Уборка азімых у калгасах Брэсцкага раёна закончана. Збожжа ў большасці сваёй звезена ў гумны, складзена ў скірды. Разам з уборкай яравых культур у калгасах паўсямесна пачалася малацьба азімых. Нават беглае знаёмства з ходам малацьбы паказвае, што ў калгасах да малацьбы не рыхтаваліся, пачалі яе самацёкам, без уліку ўсяго неабходнага. Пакажам гэта на канкрэтных прыкладах.

У прасторным былым памешчыцкім гумне працуюць калгаснікі калгаса імені 17 верасня (старшыня тав. Гіско). Ідзе малацьба жыта коннай малатарняй.

— Як ідзе работа? — пытаем старшыню калгаса.

— Нічога. Учора намалацілі прыкладна центнераў 6.

— Чаму прыкладна? — пытаем мы.

— А ведаеце, не важылі. Вагі яшчэ не прывезлі.

Цікавячыся, дзе ссыпаецца намалочанае зярно, заходзім у памяшканне, адведзенае пад склад. Тут разам з бочкай газы ляжаць мяшкі з жытам. У складзе брудна, засекаў няма, дэзінфекцыя не праведзена, зярно складваецца ў мяшках без вагі.

На таку дзе ідзе малацьба, радам з малатарняй два падросткі ачышчаюць на ручной веялцы абмалочанае зярно. Працуюць яны няўмела. Ды нічога дзіўнага няма. Яны робяць гэта ўпершыню. Не ведаюць нават, як ачысціць сіты, ад набіўшыхся калоссяў. Каля малатарні цесна, многа зярна пападае ў тут-жа складзеныя снапы жыта, у незамазаныя шчыліны сцен.

У калгасе імені Сталіна (старшыня тав. Півавярчук) таксама ідзе малацьба, і тут месца для малацьбы не падрыхтавана. З абодвух бакоў малатарні ляжаць кучы гною, смецця. У іх пападае многа зярна.

Прыкладам непадрыхтаванасці да малацьбы служыць і калгас імені Дзяржынскага. Тут два дні працавала складаная малатарня машына-трактарнай станцыі. Не закончыўшы абмалоту азімых, работнікі машына-трактарнай станцыі вымушаны былі пераехаць у другі калгас. І ўсё гэта толькі таму, што ў калгасе не падрыхтавалі склады, няма дзе сыпаць зярно.

У калгасах сельскагаспадарчы інвентар знаходзіцца ў хаатычным становішчы. Плугі, бароны і іншы інвентар валяецца на калгасных дварах пад адкрытым небам. Аб рамонце яго ніхто не думае А ужо не за гарамі час уборкі бульбы і азімай сяўбы.

Усе гэтыя факты гавораць аб неабходнасці большай увагі і практычнай дапамогі маладым калгасам з боку раённага зямельнага аддзела, машына-трактарнай станцыі і другіх раённых арганізацый. Гэтага пакуль недастае, хаця аб дапамозе калгасам гавораць многа на розных сходах і пасяджэннях.

Я. Нілін.

Наладзіць учот працы

Маларыта. На двары калгаса імені Сталіна кіпіць работа. У новым будынку малоцяць хлеб. Вялікарыцкая МТС забяспечыла калгас малатарняй. Зярно першых абмалотаў у колькасці 65 центнераў калгаснікі здалі дзяржаве, поўнасцю і першымі ў раёне разлічыліся з дзяржавай па хлебапастаўках.

—Зараз,— растлумачвае старшыня калгаса, — малоцім збожжа для засыпкі насенных фондаў і для выдачы авансаў калгаснікам на працадні.

Уборка азімых у калгасе праведзена арганізавана. Зараз калгас убірае яравыя пасевы.

На калгасным двары пабудавана новая канюшня на 35 коней, будуецца памяшканне пад клуб і канцылярыю. Нядрэнна ідзе праца на жывёлагадоўчай ферме. Стада калгаса налічвае 67 кароў.

— А вось назавіце прозвішчы лепшых вашых стаханаўцаў і ўдарнікаў, — запыталі мы старшыню калгаса тав. Канашука.

— Прозвішчы лепшых калгаснікаў? — перапытаў ён. — Я не ведаю. Спытайцеся ў рахункавода, у яго ўсё запісана...

Дзіўна было, што старшыня не ведае сваіх стаханаўцаў. А калгас невялікі, усяго 62 працаздольных калгаснікі. Мы пашлі да рахункавода. У рахункавода тав. Сапранюка мы запыталі ведамасць учоту працадзён. Ён даў нам працоўныя кніжкі. Бяром першую з іх. Глядзім: апошняя запіс зроблена 9 ліпеня. Так у другой, трэцяй і астатніх кніжках.

— Калі ў вас распачалося жніво?

— 18 ліпеня. З гэтага дня ў нас распачалася напружаная работа.

— Чаму-ж вы не ўпісалі калгаснікам працадні за 24 дні?

— Брыгадзіры не паспелі яшчэ здаць ведамасці...

Гэта так і вядзецца. Ніхто з калгаснікаў не ведае колькі ён выпрацаваў і колькі яму налічана працадзён. Калгасніца тав. Сапранюк скардзіцца:

— Я ніколі не ведаю, калі і колькі выпрацоўваю працадзён. Гавораць, што пасля будзе вядома.

— А ці ведаеце вы, што за першыя 20 дзён работы на ўборцы, калі вы выконваеце норму, працадні павінны налічвацца ў двайным размеры?

— Адкуль-жа мне ведаць. Нам пра гэта не гаварылі...

Брыгадзір тав. Наумчык трымае ў сваёй кішэні па 2—3 тыдні зводкі і такім чынам губяцца працадні калгаснікаў. Такі ўчот тармозіць сацыялістычнае спаборніцтва паміж калгаснікамі. Калі калгаснік перавыконвае норму, то ніхто аб гэтым не ведае, ніхто не следуе яго прыкладу.

У калгас часта прыязджаюць работнікі Маларыцкага райкома КП(б)Б і райвыканкома. Але, як відаць, ніхто не цікавіцца ўчотам працы.

І. Фальтэнберг.

Адкрыт дзіцячы сад

У горадзе Высокае, нашай вобласці адчынен першы дзіцячы сад. Ён размешчан у прыгожым, светлым памяшканні, разлічаным на 50 чалавек дзяцей. Для сада закуплена многа розных дзіцячых ц[ацак].

У першы дзень мацеры прывялі ў сад 27 дзяцей. Мацеры вельмі задаволены адкрыццём сада, ды і не дарэмна. Весела ў дзіцячым садзе. Прыгожыя цацкі, добрае і смачнае харчаванне вабяць да сябе маленькіх грамадзян. Многія з іх раней не бачылі такіх прыгожых цацак, такой смачнай яды. Дзеці забяспечаны ўсім неабходным. На ўтрыманне кожнага дзіцяці наша дзяржава асігнавала па 350 рублёў. У хуткім часе ў садзе будзе арганізавана некалькі груп: старэйшая, сярэдн[яя] і малодшая.

М. Тэйтэльбаум

Сакратар пярвічнай партарганізацыі калгаса „Чырвоны агароднік", Мінскага раёна, М. Г. Вандарык чытае калгаснікам 4 брыгады даклад таварыша Молатава на VII Сесіі Вярхоўнага Савета СССР аб знешняй палітыцы Савецкага Саюза.
Фота Вольфсона. (Фотахроніка БЕЛТА).

Падрыхтоўка да навучальнага года пад пагрозай зрыва

Падрыхтоўка да навучальнага года ў Камянецкім раёне знаходзіцца пад пагрозай зрыва. Варта толькі прывесці некаторыя прыклады, як стане зусім ясным гэты довад. У раёне неабходна адрамантаваць і прыстасаваць пад школы 33 памяшканні, зрабіць 800 парт, 90 сталоў, 60 шафаў, 85 класных дошак і загатовіць 2.960 кубаметраў дроў. Уся гэта работа павінна быць поўнасцю закончана не пазней 15 жніўня. Аднак ні ў адной школе яшчэ не прыступілі к рамонту. Дровы загатоўлены толькі ў 4 школах: Крыўляны, Дзмітровічы, Волчынава, Дашэвічы. У другіх школах нават не прыступілі да загатоўкі. Нічога не робіцца і па падрыхтоўцы школьнай мэблі.

Указаныя факты сведчаць аб тым, што раённыя партыйныя і савецкія арганізацыі падрыхтоўку школ да новага навучальнага года лічуць другараднай справай. Іх, як бачна, не турбуе, што не распачат рамонт у многіх школах. Школы у Тросцяніцы, Шастакове патрабуюць капітальнага рамонту. У асобных памяшканнях школ памясціліся сельскія саветы. (Ратайчыцы і Войская). Гэта тым больш нецярпіма, калі ўлічыць, што гэтыя памяшканні патрэбна пераабсталёўваць. У Дзем'янчэвічах, Рэчыцы, Турне, Аляшковічах і інш неабходна да навучальнага года скончыць дабудову школ. Нічога падобнага тут не робіцца у гэтай галіне.

Міма ўсіх гэтых фактаў праходзіць аддзел народнай асветы, раённы выканаўчы камітэт. Зрыў рамонту школ тут тлумачуць рознымі аб'ектыўнымі прычынамі. На сёнешні дзень раённы фінансавы аддзел з 135 тысяч рублёў, прадназначаных на дабудову і рамонт школ [...] усяго толькі 29 тысяч.

У многіх школах раёна няма вёдзер, кружак. Райсаюз да гэтуль не паклапаціўся аб завозе ўказаных прадметаў.

Раённыя арганізацыі праходзяць міма і такога факта. У самым Камянцы частка памяшкання ў школе занята раённым зямельным аддзелам. Не раз работнікі аддзела народнай асветы звярталіся ў райвыканком з просьбай вызваліць школьны будынак, але нічога не выходзіць. Старшыня Чачульеў на просьбу заўсёды дае такі адказ: „Памяшкання пад школу мы не дадзім, бо не маем дзе памясціць апарат раённага зямельнага аддзела".

Неабходна пакончыць з такімі наплявацельскімі адносінамі да падрыхтоўкі школ к новаму навучальнаму году.

М. Вішнеўская,
інспектар абласнога аддзела народнай асветы.

Народная дэманстрац[...] ў Рыге ў сувязі з устанаўлен[...] савецкай улады ў [...].
Фота Рэгна. ([...]хроніка БЕЛТА).

200-тысячная народная дэманстрацыя ў Рыге

Латвійскі працоўны народ сустрэў вестку аб уступленні Латвійскай ССР у сям'ю народаў Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік магутнымі дэманстрацыямі ва ўсіх гарадах і сёлах. 200 тысяч працоўных выйшлі 6 жніўня на дэманстрацыю ў Рыге.

Народ Латвіі выразіў сваю непахісную волю ў адзіным саюзе савецкіх рэспублік захоўваць нерушымую дружбу з народамі СССР.

(ТАСС)

Радасць вызваленага народ[а]

Народ Эстонскай Саюзнай Рэспублікі перажывае радасныя дні. 6 жніўня працоўныя горада і вёскі сабраліся ў радыёпрыёмнікаў, каб слухаць трансляцыю гістарычнага пасяджэння VII Сесіі Вярхоўнага Савета СССР. Перад рэпрадуктарамі, устаноўленымі на плошчах, скверах і бульварах Таліна,—вялікія групы рабочых і служачых.

Бурнай авацыяй, [...]нымі прывітаннямі ў чэсць таварыша Сталіна сустрэлі сабраўшыяся вестку аб прыняцці Эстонскай ССР у вялікую сям'ю народаў Савецкага Саюза. (ТАСС).

Дрэнная сталовая

Дрэнна кормяць наведвальнікаў у сталовай № 1, Поразаўскага райспажыўсаюза. Тут адсутнічае меню, абеды заўсёды аднолькавыя, нясмачныя.

Сярод сталуючых робіцца падзел на лепшых і іншых. Калі прыдзе хто-небудзь з „начальства", то абед падаюць добры, а ўсім астатнім гавораць: „бярыце, што даюць".

У Поразаўскім раёне хапае ў дастатковай колькасці мяса, гародніны і іншых прадуктаў. Ёсць поўная магчымасць зрабіць так, каб ў сталовай рыхтавалі смачныя абеды. Трэба толькі, каб у райспажыўсаюзе больш цікавіліся работай сталовых.

Сухман.

РАДЗІМА РАСЦЕ

Сёння мы не будзем разважаць аб бюджэце. Не будзем гаварыць ні аб падатках, ні аб іншых вельмі важных справах.

Ззяе агнямі белая зала Крэмля, бляскам месяца іскрацца юпіцеры, [...] гардзінамі высокіх вокан — ніоы залатыя, ясны дзень.

Сёння свята. Свята тваёй і маёй, свята нашай радзімы.

У зале поўна. Ніхто не гуляе па вестыбюлю, нічыё месца не пустуе. Сёння нас больш чым калі-б то ні было. На стуллях—людзі з чырвонымі дэпутацкімі значкамі і тыя, у каго іх яшчэ няма. Таварышы з Бесарабіі, з Паўночнай Букавіны, з Літвы, Латвіі, Эстоніі. Яны сядзяць паміж намі ўпершыню.

Мы слухаем прамову таварыша Молатава. Так! Расце наша радзіма. Уважлівыя вочы, поўныя здумлівасці твары. Чорныя вочы ўзбекскіх жанчын, коса прарэзаныя вочы таварыша з стэпаў Азіі і каляровыя істужкі на галовах дзяўчат з Прыбалтыкі, нашых гасцей.

Не так даўно, а быць можа, гэта было вельмі даўно? — я ўваходзіла ў гэтую залу ў першы раз. З б'ючымся сэрцам, са сцяснёным дыханнем. Чалавек, які страціў радзіму — каб знайсці яе. А цяпер я адчуваю сябе гаспадаром у гэтай зал[е] [...] калі трыбуны раздаюцц[а] [...] [...]ннай палітыцы [...] гляджу на ты[...]

Адчуйце сябе тут так добра, так зусім у сябе дома, як усе мы.

Шуміць далёкі акіян, шуміць Чорнае мора, і сёння ім адказвае голас Балтыкі. На поўнач і на поўдзень вырастае наша радзіма, і чырвоны сцяг развяваецца там, дзе да гэтага часу ўздымаліся чужыя афіцыяльныя сцягі, і чырвоная зорка палае на шапцы чырвонаармейца, як рубінавыя зоркі на башнях Крэмля.

Хто хоча ўзяць слова ў спрэчках па дакладу таварыша Молатава?

Але што яшчэ можна сказаць? Усё адбываецца так, як гэтага страсна жадалі. Толькі яшчэ больш радасней і прыгажэй. Можна толькі ўстаць і апладыраваць, і крычаць — і радавацца найглыбейшай радасцю, і выпрамляцца ад гордасці. І зацвярдзіць. Стократна з гордасцю і шчасцем — зацвердзіць.

Плыве ў мора Дунай. Пераліваецца цяжкімі хвалямі, коціць да мора бязмежныя воды. Абапрыся аб Дунай, мая радзіма! Напіся дунайскай вады, стомлены конь чырвонаармейца.

Зялёным стэпам, узгоркам, парослым вінаграднікамі, малдаўскім [...] і ўкраінскім хутарам баец Чырвонай Арміі прынёс радасную вестку аб новым жыцці.

Выпрамі згорбленую спіну, прыгнечаны чалавек. [...]і, на[...] [...]якоў а[...] [...]іпулае [...]радокім [...]ілепага [...]чтак і [...]арст-

ходзіць цяпер зямля, якую ты гадамі апрацоўваў для другіх. Твая цяпер фабрыка, малдаўскі і ўкраінскі рабочы, у якога стралялі ў часе забастовак і ў перыяды беспрацоўя. Адчыніліся дзверы турмаў. Слава тым, хто загінуў у барацьбе за правы чалавека, жыццё тым, хто дачакаўся новага дня.

Новае сонца над палямі, і новае сонца над вуліцамі гарадоў. Мы сустракаем вас з адкрытым сэрцам, таварышы, браты, людзі да сёняшняга дня незнаёмыя, і усе-ж такія блізкія... З гэтай мінуты мы сталі у адных радах, ідзем адным паходам, змагаемся за адну і тую-ж справу. Над намі развяваецца адзін сцяг, і над намі гарыць адна зорка—зорка крэмлёўскіх башань. Перад намі стаіць група людзей—прадстаўнікі працоўных з Бесарабіі і Паўночнай Букавіны. Дваццаць два гады цяжкіх пакут. Дваццаць два гады цяжкага ярма, пад якім гнецца спіна. Дваццаць два гады турмаў і кратаў. Дваццаць два гады бунта, падаўляемага жорсткай рукой. Дваццаць два гады галечы і эксплаатацыі.

Тысячы вачэй глядзяць ім у твар, гэтым людзям з бесарабскіх і букавінскіх гарадоў, людзям з бесарабскіх і букавінскіх вёсак. Тысячы сэрцаў вымяраюць цяжкі шлях гэтых дваццаці двух год.

Іх вочы таксама накіраваны на нас, вочы людзей, якія прышлі, несучы нам свае брацкія пачуцці, —каб у замен атрымаць нашы. Са скалістай сцежкі, якая вядзе толькі ў цемру і змрок, вышлі яны на нашу шырокую, агульную [...]

[...]ыбуны гучыць малдаўская [...]ля малдаўская мова, [...] не мела праў. [...] сцэны паўта[...] малдаўскай мове. Просьбу і волю працоўнага чалавека Бесарабіі. Просьбу і волю, адзіную з нашым жаданнем і нашай воляй. Мы слухаем незразумелыя і ўсё-ж такія блізкія словы малдаўскай настаўніцы. Слухаем простыя, суровыя словы ўкраінца з Паўночнай Букавіны.

Зеляненюць вінаграднікі, шуміць стэп, і цякуць рэкі ў вялікі Дунай. Прыміце ўсю нашу радасць, і ўсю нашу любоў, і ўсё наша брацтва, таварышы.

Вас вітаюць усе. Шчырая радасць ззяе на тварах узбекскіх жанчын, радасць ззяе пад яркай таджыкскай цюбецейкай, сардэчная радасць на твары ўкраінца ў вышытай сарочцы.

Жорсткая, высокая сцяна абгароджвала вашае сумнае, вузенькае жыццё. Малюсенькая тэрыторыя, кардон, граніца і паўзадушаны паток жыцця, і імкненне ў вышыню, задаўленае цяжкай лапай.

Цяпер вы расцеце—і мы і вы. Замест кавалачка зямлі, якая не была вашай, — неабсяжнасць Савецкага Саюза. Замест напружання, якое не прыносіла нічога, — цяпер ганаровая праца, якая нясе шчасце ўсяму чалавецтву.

Пойдзем-жа разам гэтым вялікім шляхам. Плячо к плячу. Разам у працы —выдатнейшай працы ў гісторыі, разам у барацьбе, найвялікшай ганаровай барацьбе, разам у несакрушальнай веры і ўпартай любві.

Крэмлёўская зала гарыць агнямі. Нараджаецца новая рэспубліка. Малдаўская рэспубліка, і расшыраюцца граніцы маёй рэспублікі — Украіны.

Але прыгажэй усяго тое, новыя таварышы, што вы становіцеся грамадзянамі Савецкага Саюза. Усіх рэспублік, якія ёсць і якія яшчэ будуць. Ад акіяна да Балтыйскага мора, ад акерманскіх стэпаў да Палярнага круга— наш агульны дом, наша агульная зямля. Ад берагоў Камчаткі да Балтыйскіх заліваў, ад паўночнага ззяння да жоўтага пяска пустынь — наша агульная краіна, наша любоў, наша гордасць, наша радзіма.

Садзіцеся паміж намі, новыя таварышы. Пасуньцеся крыху, расступіцеся, дарагія, любімыя, свае, хай перамяшаюцца з намі тыя, каго мы вітаем.

Дваццаць два гады. Удумлівыя расчуленыя твары дэлегатаў. Менш года назад у гэтай зале прымалі дэлегацыю заходніх абласцей Беларусі і Украіны. На гэтай Сесіі мы прымаем чатыры новых рэспублікі.

За дваццаць два гады чакання, за дваццаць два гады пакут і працы. Не, ніхто, хто верыць і змагаецца, не пакіне рабочая радзіма! Кроў, якая дваццаць два гады лілася на бесарабскай і букавінскай зямлі, слёзы дзіцяці, і турэмныя краты, і доўгія ночы, і дні чакання — усё зараз узважана ў Крэмлёўскай зале.

Смерць тых, што загінулі ў барацьбе, пакуты тых, што змагаліся доўгія гады, — зараз прынеслі плады: зашумяць акерманскія стэпы, зашумяць хвалі Дуная і лес на схілах узгоркаў і гор, і ўсе загучыць песняй свабодных людзей. Ніхто, хто верыць і змагаецца, не пакідае радзіма сусветнага пралетарыята.

Громка бейся, сэрца, радасцю і гордасцю. Громка бейся, сэрца, найвялікшай неабуздананай любоўю. Твая радзіма рушыць ўперад. Радзіма, аб якой марылася, тужылася, за якую змагалася гадамі, поўнымі крыві і слёз. Гудуць хуткія, як ніколі яшчэ, крокі гісторыі. На далёкіх дарогах грукацяць танкі і нясе радасную вестку баец Чырвонай Арміі. Наша любоў, наша гордасць — знамяносец чырвонага сцяга. Свабодны чалавек кідае на танкі кветкі, з дрыжаннем у сэрцы прыслухоўваюцца да іх аддалёнага груката прыгнечаныя.

Не сярод грома зброі, не ў зараве пажараў крочыць ўперад мая радзіма. У арэоле славы, у велічы магутнасці, у шчасці міру і брацтва расшырае яна свае межы.

Дрыжаць усторі свету, глеба ўскальзае з-пад ног людзей і народаў. Палаюць заравы, і грукат гармат сутрасае моры і мацерыкі. Нібы пух на ветру, разлятаюцца дзяржавы.

Але на маёй радзіме вецер нахіляе каласы ў полі, як залатую хвалю. Шуміць бор, і смех дзяцей гучыць на вуліцах гарадоў, песні несуцца над вёскай, кіпіць праца і будуецца шчасце. І ясней зорак ззяе алы значок на чырвонаармейскай шапцы.

Дайце рукі, таварышы з чатырох рэспублік. У брацкай прысязе на жыццё і на смерць. У прысязе барацьбы без адпачынку і без літасці.

З гэтай мінуты мы будзем змагацца, работаць, іссці разам. Жыць і паміраць —калі прыдзецца памерці — за нашу агульную радзіму, радзіму сусветнага пралетарыята. Умацоўваць яе ўстоі, цэментаваць яе сілу, узнімаць яе ўсё вышэй, у вышыню, у вышыню.

Як гэта хораша, як дзіўна прыгожа, што калі ўвесь свет сутрасаецца ў сваіх асновах, калі гіне магутнасць і падае веліч, — яна расце, мацнее, крочыць ўперад, ззяе ўсяму свету зарой надзеі. Яна адна! Наша радзіма — радзіма працоўных усяго свету.

Ванда ВАСІЛЕЎСКАЯ.
(„Правда")

Карэннае палепшанне сенажацей

Пытанне, узнятае газетай „Зара" ў артыкуле „Каштоўны пачын" (гл. газету „Зара" за 4-га жніўня № 175/247), вельмі актуальнае. Карэннае палепшанне сенажацей ў ўмовах нашай вобласці неабходнае і важнае мерапрыемства ў справе за стварэнне моцнай кармавой базы для жывёлагадоўлі. ... праводзімая работа па ... сенажацей можа ... карысць тады, калі ... насцю захаваны агратэхнічныя і гідратэхнічныя правілы.

Што трэба рабіць, каб карэннае палепшанне сенажацей дало эфект?

Балота, на якім праводзіцца залужэнне, павінна быць інтэнсіўна асушана. Праз кожныя 100 метраў неа... пракапаць водаадводныя ... вы глыбінёй не менш 1 метра. Узпашку цаліны трэба рабіць на глыбіню 25 — 30 сантыметраў.

У тым выпадку, калі балота затапляецца вясеннімі водамі, неабходна падабраць такія гатункі траў, якія лёгка пераносяць тэрмін затаплення. У першы год на падпятай цаліне балота, якое было пакрыта купінамі і тоўстымі дзёрнамі, пасеў шматгадовых траў забараняецца. У першы год асваення цаліны лепш за ўсё пасеяць такія культуры: віка аўсяную сумесь, або райграс вестэрвуальдскі.

Балотную глебу перад пасевам траў патрэбна абавязкова ўгноіць мінеральнымі ўгнаеннямі з разліку 2,5 цэнтнера калійнай солі і 5 цэнтнераў фасфарытнай мукі на гектар.

Калі праводзіцца залужэнне балота, дзе ў вясенні і асенні часы вада ляжыць блізка ад паверхні зямлі, то спачатку абавязкова трэба яго асушыць, потым вытварыць ворыва, зрабіць пасеў папярэдніх траў, унесці мінеральныя ўгнаенні і толькі на другі год пасеяць шматгадовыя травы

Для сенажацей на асушаным балоце лепш за ўсё засяваць такія травы: аўсяніцу лугавую—13 кілаграмаў, чырвоную канюшыну — 3 кілаграмы, цімафееўку—8 кілаграмаў, райграс вестэрвуальдскі—7 кілаграмаў па гектар. Насенне гэтых траў можна закупіць на дзяржаўных складах гатунковых фондаў.

Закаблукаў,
інжынер-гідратэхнік.

Парады ўрача

Што неабходна ведаць бацькам

У сувязі з жаркім надвор'ем умесна будае разгледзіць адно з важнейшых прафілактычных пытанняў, гэта значыць пытанне аб дзіцячых паносах, якія так бязлітасна праследуюць нашых маленькіх грамадзян, дарагіх для савецкай улады.

Страўнікова - кішэчныя расстройствы ў дзяцей часта развіваюцца ў летні час, служачы галоўнай прычынай смяротнасці. Гэта расстройства ў медыцыне носіць назву „дыспепсія"—незварэнне. Гэты тэрмін указвае, што пры захворванні ўказаныя хваробы ... з'явы, перашкаджаючыя правільнаму пераварванню харчавання. Дзіця часта спражняецца, таўшчыць, плача і трапеча нагамі. З такімі скаргамі звяртаецца маці да ўрача. Першы прызнак гэтага захворвання — панос. Спражненне адхіляецца ад нормы сваёй колькасцю, колерам, пахам і кансістэнцыяй. Пры грудным ускармліванні спражненне звычайна залацістага колеру, аднароднай кансістэнцыі, ад аднаго да 3 раз у суткі: пры штучным яно мае непрыемны пах і больш бледны, напамінае масціку. Пры дыспепсіі хуткасць спражнення дасягае 15—18 разоў у суткі, прычым спражненні змогуць быць скудныя: па колеру часцей зялёнае, утрымоўваючы слізь, калі-нікалі белыя і жоўтыя луск і. Спражненне ўтрымоўвае значную колькасць вадкасці, так што на пялёнцы ўтвараецца вялікая пляма. Пах часта бывае гнілы, у асаблівасці пры штучным ўскармліванні. У цяжкіх выпадках спражненне набывае вадзяністы характар. І так, для дыспепсіі спражненне характэрна: слізь, ненармовы колер, белыя камочкі, вялікая колькасць вадкасці і моцная чырвань вакол задняга праходу ў дзіцяці.

Другім прызнакам з'яўляецца ташната, рвота. Незаўсёды можна адрозніць у груднога дзіцяці рвоту ад ташнаты. У тыпічных выпадках для рвоты вялікая колькасць вадкасці выкідваецца фантанаабразна. Рвотныя масы могуць быць розныя па выгляду і паху. Дыспепсіі часта спадарожнічаюць кішэчныя колікі. Дзіця ўпарта крычыць, не супакайвае яго ні перамена становішча, ні прыкладанне да грудзей. Яно ўпарта сучыць ножкамі, твар чырванее і ўсе яго імкненні вызваліцца ад болю ні к чаму не прыводзяць. Жывоцік уздут і гэта ўздуццё адбываецца ад таго, што утвараючыяся газы ад бражэння харчовай кашыцы, выкліканай бактэрыямі, расцягваюць сценкі кішэчніка. Усе гэтыя з'явы вядуць к хуткаму знясіленню дзіця, выклікаюць зніжэнне вагі яго, узнімаюць тэмпературу, выклікаюць бледнасць твару і цела, змяншаюць эластычнасць скуры. Калі дапамога ўрача спозніцца, усе гэтыя з'явы ўзмацняюцца і дзіцяці пагражае смерць.

Усе гэтыя небяспечныя з'явы выклікаюцца хваробатворнымі бактэрыямі, якія пападаюць у кішэчнік дзіцяці разам з нехваробатворнымі. Шляхі, пры дапамозе якіх бактэрыі пранікаюць у страўнікова-кішэчны тракт дзіцяці, розныя. Могуць папасці ў час купання з вадой, калі вада пранікне ў рот, праз вопратку, якую ён інагды сасе, праз паветра і, нарэшце, з харчаваннем. Зразумела, што неабходна для гэтага рэгулярнае кармленне дзіця.

У больш шчаслівым становішчы знаходзяцца дзеці пры грудным ускармліванні. У такіх дзяцей пераважае спецыяльная бацыла, якая расчапляе цукар малака, вядзе к утварэнню малочнай кіслаты. Гэты-ж працэс перашкаджае развіццю гніласных бактэрый, а таксама дызентэрыйнай палачцы. Адсюль зразумела, якой небяспекі падвяргаюцца дзеці, знаходзячыеся на штучным ускармліванні. Апрача ўсяго, няправільнае ўскармліванне, напрыклад, ... прыкорм вядзе к такім вынікам. Дрэнны ўход садзейнічае гэтым хваробам. Каб гэта зразумець, трэба ведаць, што органы цесна звязаны паміж сабой і неспрыяючыя ўмовы для аднаго органа адбіваюцца на правільнай рабоце другога органа. Так, напрыклад, калі дзіця будзе ляжаць мокрым і ў халодным месцы, гэта можа прывесці да парушэння крывазвароту, цёпларэгуляванню, зніжэнню ферментатыўнай дзейнасці клетак і чужароднае малако з'яўляецца тады цяжкай нагрузкай; абароназдольнасць арганізма змяншаецца, і бактэрыі, бяручы верх, выклікаюць страўнікова-кішэчныя расстройствы. К дрэннаму ўходу адносіцца пераграванне дзіця ад неразумнага ўкутвання, ад прабывання ў душным, неправетраным пакоі або непасрэдна пад праменнямі сонца.

З усяго гэтага становіцца зразумела, што для таго, каб пазбегнуць усіх гэтых небяспечных з'яў страўнікова-кішэчнага расстройства, неабходна: груднoе ўскармліванне дзіця, правільны і разумны ўход за ім.

Урач **М. Г. Полічанскі.**

Комсамольцы-прызыўнікі станцыі Магілеў, Беларускай чыгункі, выконваюць нормы на 250-300 процантаў.
Злева направа: токар В. С. Якушэў, слесары: В. Л. Кавалёў, М. М. Багамазаў, Ф. М. Ефрэмаў, В. Ф. Закрэўскі.
Фота К. Якубовіча. (Фотахроніка Белта).

Брэсцкі чыгуначны тэхнікум

Школы былой панскай Польшчы былі недаступны шырокім слаям насельніцтва. У іх вучыліся толькі дзеці заможных. Для таго, каб атрымаць закончаную вышэйшую адукацыю, неабходна было закончыць паўшэхную школу, гімназію і, нарэшце, ліцэй. Толькі пасля 14 год вучобы можна было паступіць у вышэйшую навучальную ўстанову.

Ці маглі дзеці працоўных вучыцца? Не, не маглі. К прыкладу возьмем былы Брэсцкі ліцэй. У яго можна было паступіць толькі пасля акончання гімназіі. Ліцэй быў расаднікам шавінізма У ім навучаліся выключна палякі, пераважна дзеці заможных бацькоў, якія мелі магчымасць плаціць за навучанне 36—40 злотых у месяц і столькі-ж за карыстанне інтэрнатам.

Чаму-ж вучылі ў гэтай навучальнай установе? Вучні выхоўваліся ў духу буржуазнага нацыяналізма і адданасці капіталістычнаму ладу. Тут рыхтавалі чыноўнікаў, каланізатараў, макляроў, гандлёвых агентаў розных капіталістычных прадпрыемстваў.

Толькі з прыходам Чырвонай Арміі і з устанаўленнем савецкай улады ў Заходняй Беларусі, пачалася сапраўды народная адукацыя. Сталінская Канстытуцыяй шырока адчынены дзверы ў школы, тэхнікумы, вузы. Дзеці працоўных маюць права на бясплатнае навучанне.

У заходніх абласцях Беларусі арганізавана вялікая сець школ, у тым ліку і тэхнічных навучальных устаноў. У былым польскім ліцэі адчынен чыгуначны тэхнікум. Тэхнікум рыхтуе высокакваліфіцыраваныя кадры камандзіраў чыгуначнага транспарта.

Першы навучальны год тэхнікум закончыў з добрымі вынікамі. Больш як 50 чалавек вучыліся толькі на „выдатна" і „добра". Сярод іх вылзяляюцца таварышы Гулюк, Качаноўскі, Федарук і іншыя. Вучні з вялікай энергіяй працуюць над аўладаннем асноў навукі і тэхнікі, палажыўшы ў аснову соцыялістычнае спаборніцтва.

Перад тэхнікумам пастаўлена вялікая задача—узорна падрыхтавацца да новага навучальнага года. Многа ўжо зроблена ў гэтай галіне. Але многа яшчэ трэба і зрабіць. Ужо арганізоўваюцца новыя тэхнічныя габінеты для практычнай вучобы студэнтаў: пуцейскі, маставы, службы руху, цеплатэхнічны, сігналізацыі, цэнтралізацыі, блакіроўкі і электрычны. Перабудоўваюцца габінеты фізічны і хімічны, арганізоўваецца габінет рухомага састава. Наша дзяржава адпусціла на гэта мерапрыемства ў 1940 годзе 200 тысяч рублёў і на 1941 год 300 тысяч рублёў.

Арганізавана бібліятэка—5 тысяч экземпляраў кніг і падручнікаў. Арганізаван студэнцкі клуб пры тэхнікуме, у якім маюцца розныя ігры, музыкальныя інструменты.

У клубе дэманстрыруюцца дармовыя кінокарціны, чытаюцца даклады і лекцыі на навуковыя тэмы. Тэхнікум мае фізкультурны зал, пры якім працуюць фізкультурныя секцыі.

Тэхнікум у сучасны момант прыступіў да набору студэнтаў на першы і падрыхтоўчы курсы. Неабходна прыняць больш 200 чалавек новага кантынгента навучаючыхся на першы курс.

У тэхнікум прымаюцца ... грамадзяне СССР ад 14 да 3... гадоў, маючыя адукацыю не ніжэй 7 класаў сярэдняй школы, або окончыўшыя 2 класы гімназіі. Для тых, хто закончыў паўшэхныя школы, або 5 класаў сярэдняй школы, тэхнікум адчыніў прыём на падрыхтоўчыя курсы. Гэтыя курсы ставяць сваёй мэтай даць веды за 7 класаў сярэдняй школы, каб у наступным навучальным годзе навучаючыяся мелі магчымасць паступіць на першы курс тэхнікума.

Навучаючыяся тэхнікума і падрыхтоўчых курсаў забяспечваюцца стыпендыяй па паспяховасці, а прыезджыя—яшчэ інтэрнатам. Тэхнікум выпускае пуцейцаў першага разраду, будаўнікоў чыгуначных дарог, будаўнікоў мастоў, тэхнікаў дыстанцыі і г. д.

Бочковой,
начальнік чыгуначнага тэхнікума.

Зводка камандвання германскай арміі

БЕРЛІН, 6 жніўня (ТАСС). Германскае інфармацыйнае бюро перадае наступную зводку вярхоўнага камандвання германскай арміі: „Германская падводная лодка затапіла 4 узброеных непрыяцельскіх гандлёвых параходы агульным водазмяшчэннем у 16 875 брута - рэгістравых тон. Гэтыя параходы ішлі ў суправаджэнні ўзмоцненага патруля.

6 жніўня над Ла-Маншам зноў адбываліся паветраныя баі, у якіх германскі разведвацельны самалёт збіў 2 англійскіх знішчальнікі 6 іншых непрыяцельскіх знішчальнікаў таксама былі збіты ў паветраным баі. У ноч на 6 жніўня германская авіяцыя зрабіла налёт на некалькі англійскіх партоў. Англійскія самалёты ноччу лятаалі над Паўночна-Заходняй Германіяй і скінулі бомбы, прычыніўшы нязначныя пашкоджанні. Чалавечых афяр няма

Англійскае марское міністэрства аб стратах гандлёвага флота

ЛОНДАН, 6 жніўня (ТАСС) Як паведамляе англійскае марское міністэрства, страты гандлёвага флота, выкліканыя дзеяннямі непрыяцеля за тыдзень, скончаныя 29 ліпеня, склалі: 18 англійскіх параходаў агульным водазмяшчэннем у 65.601 тон і 2 параходы саюзнікаў водазмяшчэннем у 7 090 тон. Страты германскага гандлёвага флота к 4 жніўня павялічыліся прыблізна да 918 тысяч тон, італьянскага — да 254 тысяч тон. У мінулым тыдні Германія заявіла аб тым, што на працягу апошніх 5 тыдняў англійскі гандлёвы флот страціў некалькі параходаў агульным водазмяшчэннем у 1.267.000 тон (у сапраўднасці-ж, працягвае марское міністэрства, наш гандлёвы флот не мае такіх страт з самага пачатку вайны).

Дзеянні англійскай авіяцыі

ЛОНДАН, 6 жніўня (ТАСС). Міністэрства авіяцыі паведамляе, што ў ноч на 5 жніўня англійскія бамбардыроўшчыкі зрабілі налёт на нафтаперагонны завод у Штэркрадзе (Рурская вобласць). Завод атрымаў значныя пашкоджанні і загарэўся. Ад поўначы да раніцы англійскія самалёты ... лёталі над Штэркрадзе і скінулі 14 тон фугасных і запальваючых бомб, якія падпалілі выцекшую з разбітых рэзервуараў нафту. Усе самалёты вярнуліся благапалучна.

ЗАЯВА УЭЛЕСА

НЬЮ-ЙОРК, 6 жніўня (ТАСС). Як паведамляе вашынгтонскі карэспандэнт агенцтва Асошыэйтэд Прэс, намеснік дзяржаўнага сакратара Уэлсе заявіў 5 жніўня на прэс-канферэнцыі, што ён вывучае прапанову генерала Першынга аб пасылцы амерыканскіх эсмінцаў у Англію.

ПАЗІЦЫЯ ІСПАНІІ

Як паведамляе мадрыдскі карэспандэнт амерыканскай газеты „НЬЮ-ЙОРК ТАЙМС", у Барселоне і радзе другіх гарадоў Іспаніі праводзяцца ваенныя мерапрыемствы. Многія лічаць, піша карэспандэнт, што ўступленне Іспаніі ў вайну залежыць толькі ад падыходзячага моманту.

Японія і Інда-Кітай

Амерыканская газета „НЬЮ-ЙОРК ТАЙМС" піша, што „Японія фактычна ўжо ўстанавіла кантроль над французскім Інда-Кітаем і з кожным днём усё мацней сціскае свой кулак". Стала вядома, што Японія высунула патрабаванне аб пропуску японскіх войск праз Інда-Кітай у выпадку, калі войскі кітайскага нацыянальнага ўрада наблізяцца да граніцы Інда-Кітая. (ТАСС).

Праследванні ў Фінляндыі „Таварыства дружбы і міру з СССР" прадаўжаюцца

ХЕЛЬСІНКІ, 6 жніўня (ТАСС). Не абмяжоўваючыся паліцэйскімі мерамі супроць „Таварыства дружбы і міру з СССР", фінскія ўлады распарадзіліся аб звальненні з прадпрыемстваў тых, хто з'яўляецца членамі гэтага таварыства. Многія рабочыя ўжо звольнены з завода „Металтэос Тэгдас", а таксама з прадпрыемстваў „Сілтасаары", „Драбія" і іншых. Падобныя меры рэпрэсіі ... апошні час вельмі частымі. ... звальненні прадпрыемцы звычайна заяўляюць: „Нам не патрэбны агенты маскалёў; працаваць могуць толькі тыя, хто выйдзе з таварыства друзей з СССР і ўступіць у шуцкор". Газета „Кансан лехці" заклікае да рашучага падаўлення усякіх сімпатый да Савецкага Саюза.

Кароткія паведамленні

Як перадае агенцтва Рэйтэр, за час з 17 чэрвеня па 15 ліпеня лік беспрацоўных у Англіі ўзрос на 60.431 чалавек. Агульная колькасць беспрацоўных — 827.266 чалавек.

* * *

Амерыканскае агенцтва Юнайтэд Прэс паведамляе, што ў ЗША за першы тыдзень жніўня выпушчана 17.373 аўтамабілі супроць 34.822 за мінулы тыдзень.

Адказны рэдактар Г. Т. ШИЧУКОЎ

Упраўленне земляўпарадкавання Брэсцкага Абласа вытварае пакупку геадэзічных інструментаў, прыбораў, чарцёжных прыналежнасцей і матэрыялаў (чарцёжная папера, калька і г. д.) знаходзячыхся ва ўстановах і ў прыватных асоб.

Зварачвацца па адрасу: г. Брэст, вул. 17 верасня 11, пакой № 20.

Упраўленне земляўпарадкавання Брэсцкага Абласа.

Горпромкамбінат пры гарвыканкоме

У г. Брэсце даводзіць да ведама прадпрыемстваў і ўстаноў, што горпромкамбінатам прымаюцца заказы з прыватнай сыравінай і з сыравінай заказчыка на токарна-слясарныя і стругальна-фрэзеровачныя работы.

З заказамі зварачвацца па адрасу: вул. Дзяржынскага д. 5, тэлефон 4-33.

ДЫРЭКЦЫЯ.

Адкрыты прыходныя касы Белкомунбанка

па прыёму ўсіх відаў плацяжоў ад насельніцтва г. Брэста за комунальныя паслугі, якта: кватплата, за сан. ачыстку, за ваду, абанементная плата за электраэнергію і радыё.

КАСЫ РАЗМЕШЧАНЫ:

1. Савецкая вул. д. № 57,
2. Пушкінская, „ „ 56,
3. Пр. 17 верасня „ 32,
4. Маскоўская вул. „ 41,
5. Вул. Перэца „ 25.

Просьба да ўсіх грамадзян уносіць прычітаючыяся плацяжы ў вышэйуказаныя касы.

БЕЛКОМУНБАНК
Брэсцкае абласное аддзяленне.

ПРЫ МАГАЗІНЕ
БЕЛМЕХГАНДЛЮ № 8
вытвараецца
СКУПКА МЯХОЎ
Адрас: Брэст, Савецкая 37.

БРЭСЦКАЯ ГОРСТРАХІНСПЕКЦЫЯ

Даводзіць да ведама ўсіх плацельшчыкаў страхавых плацяжоў, што

другі тэрмін узносу налічаных страхавых плацяжоў на 1940 год канчаецца ў жніўні месяцы г. г.

Усе страхавальнікі абавязаны разлічыцца па страхавых плацяжах. Да неплацельшчыкаў будуць прыняты меры прымусовага парадку з налічэннем пені. Страхавыя плацяжы прымаюцца ў горстрахінспекцыі: Савецкая вул 49, з 9 гадзін раніцы да 11 гадзін вечара, а таксама і ў выхадныя дні.

ГОРСТРАХІНСПЕКЦЫЯ.

Брестское Областное Отделение
„ГЛАВКИНОПРОКАТ"
выпуск ет на днях на экраны г. Вреста и области
НОВЫЙ ХУДОЖЕСТВЕННО-ДОКУМЕНТАЛЬНЫЙ ФИЛЬМ
ОСВОБОЖДЕНИЕ
посвященный освобождению трудящихся Западной Украины и Западной Белоруссии от ига панской Польши.

Режиссер-засл. деят. иск. орденоносец А. Довженко

Сорежиссер — Ю. Солнцева,
Операторы — Ю. Екельчик,
— Г. Александров,
— Ю. Тамарский,
— Н. Быков.
Композитор—Б. Лятошинский.

Производство Киевской киностудии.

Столінскі сельскагаспадарчы тэхнікум НКЗ БССР
АБ'ЯЎЛЯЕ НАБОР НА 1940-41 ВУЧЭБНЫ ГОД.
Тэхнікум рыхтуе аграномаў-паляводаў сярэдняй кваліфікацыі.
Тэрмін навучання 4 годы.

У тэхнікум прымаюцца асобы абодвух полаў ва ўзросце ад 15 да 35 год, скончыўшыя сямігодку.

Прынятыя забяспечваюцца стыпендыяй згодна існуючых правіл (ад 60 да 75 руб.; і інтэрнатам.

Паступаючыя падвяргаюцца іспытам: па рускай і беларускай мове, фізіцы, матэматыцы, геаграфіі, Канстытуцыі СССР і БССР.

Скончыўшыя сямігодку на выдатна ад іспытаў вызваляюцца.

Да заявы аб паступленні патрэбна прыкласці: дакумент аб адукацыі (арыгінал), метрычную выпіску аб нарадж...ні, даведку аб стане здароўя, даведку аб адносінах да воінскай ... аўтабіяграфію, дзве заверaных фота-карт...

На іспыты з'яўляцца толькі па выклі... пашпарт.

ПАЧАТАК ЗАНЯТКА...

Заявы і дакументы ...
Пінскай аб...

СЁННЯ Ў КІНОТЭАТРАХ

Кінотэатр „1-га МАЯ"
ПОДКИДЫШ

Кінотэатр імені ГОРКАГА
ЗАПОЗДАЛЫЙ ЖЕНИХ

Упраўленне па справах мастацтваў пры СНК БССР.
Гортэатр
Гастролі Дзяржаўнага Тэатра Юнага Гледача БССР ім. Н. К. Крупскай
8 жніўня
І. Чэніі
„НОЧ У ВЕРАСНІ"
П'еса ў 3-х актах, 10-ці карцінах.
Пачатак у 9 гадзін вечара.
Продаж білетаў у гарадской касе (вугал вул. Пушкінскай і Камсамольскай) з 11 да 7 гадзін вечара і ў касе тэатра з 12 да 3 гадзін дня і з 6 да 9 гадзін вечара

ДЫРЭКЦЫЯ.

Горпромкамбінату ПАТРАБУЮЦЦА
На пастаянную работу рабочыя наступных прафесій:
Столяры VI і VII разрада — ...,
...яры IV і V разрада
... па рамонту ... вейных і пішу...